

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 8. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrtletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30'—, — Naročnina se pošilja upravnistvu.

Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Frančiškanska ulica št. 8.

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po- pust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Telefon številka 118.

Balkanska vojna.

Pismo iz Beograda.

Belgrad, 6. (19.) nov. 1912.

Kakor sem Vam danes zjutraj na kratko sporočil, je padel Bitolj. Po vseh javnih lokalih se živahno komentira zavzetje Bitolja.

Sličen razgovor med štirimi srbskimi ve-llaki sem poslušal v kavarni »Kolarac«.

Prvi: »Naša armada je največ storila in največ žrtvovala in kako morejo sedaj zahtevati Grki Bitolj zase, ako ga je zavzela naša vojska.«

Drugi: »Glasom dogovora med vsemi štiri balkanskimi državami pripade Bitolj Grški, dasi ga je dobila srbska armada.«

Tretji: »Zapovednik grške armade je pisal pismo v glavni generalni štab srbske armade v Skoplju, naj takoj odpošlje svojo armado pred Bitolj, ker je grška armada preslaba, da bi zavzela dobro utrjeni Bitolj, v katerem se nahaja okrog 80.000 turških askerov. V sled tega je bila dolžnost srbske armade, da maršira takoj s 100.000 možmi proti Bitolju.«

Drugi: »Trebalo je tudi upoštevati dejstvo, da je »balkanski zavez« stvorjen na podlagi vzajemnosti, t. j. ena država mora pomagati drugi, ako se ta poslednja nahaja v stiski. Daje se mora upoštevati to: ako bi grška armada ne bila toliko previdna ter ne zaprosila pomoči od Srbov za zavzetje Bitolja, bila bi danes grška armada potolčena in 80.000 Turkov bi hotelo zmage pijano proti Skoplju ali pa proti Solunu in s to armado bi se morali srečati v boju le Srbi in četudi bi ti poslednji potolkli Turke, bi vendar ostal jako slab vtis, da so Turki potolkli grško armado in zavezne vojske bi ne imele Bitolja v svoji oblasti, katerega bi morali le Srbi izvojevati. Naša armada je modro in hrabro ravnala. Slava ji!«

Prvi: »Priznavam to, toda je treba pomisliti, da leži na Bitolju 10.000 naših sinov mrtvih in mi od Bitolja ne bomo imeli nikakih neposrednih koristi. V Bitolju in okolici pa so v veliki večini Srbi in te naj mi prepustimo Grkom?!«

Tretji: »Res je, da je okolica srbska, v mestu pa je jako veliko število Grkov, končno pa tudi ni vredno, da bi se prepirali radi enega okrožja komu naj pripada, glavno je, da je Bitolj dobljen.«

Prvi: »Kaj pa so pomagali Grki? Nič! Nobene znamenitejšje bitke niso dobili, niti niso imeli nikakih žrtev. Pri Solunu so se bojevali sedem ur, in so pri tem imeli enega mrtvega in dva ranjena in Solun se je predal. In sedaj naj oni s svojimi 50.000 mož, ki stoje le za parado, žanjejo plodove srbske vojske? To ni prav! To je slaba pogodba.«

Četrti: »Se motiš, dragi Stevo, Grška nam je mnogo koristila, četudi ne toliko na suhem,

kakor na morju. Dalje nam je koristila v »balkanski savez« in že to samo dejstvo zadošča, da se ji prepusti Bitolje, tembolj, ker se smatra Solun za svobodno, mednarodno luko in bi ona ne imela za plačilo svojega sodelovanja nikakega važnejšega mesta.«

Drugi: »Pomisli! Je tudi nato, da smo bili mi ravno tako srečni, da imamo izbornu kornjico, nepremagljivo artiljerijo in neustrašene naše pešce in vsa ta naša armada je prva končala vse svoje vojne operacije. Kaj bi pa bilo, ko bi bolgarska ali grška armada docilila vse, kar je imela v programu, morala bi, kar se smo ob sebi razume, pomagati zopet nam. Bolgarska, dasi je večja od nas, je mnogo bližja centru turškega cesarstva in vsled tega ima proti sebi večjo turško silo in bolj utrjene pozicije in mesta. Te glavne sile je proti nam zadržala Bolgarska, med tem ko so Grška in Črna Gora vodile vse vojne operacije takorekoč za pripravo terena, da je bila oslabiljena makedonsko-turška armada in mi smo na tako pripravljenih terenih naredili piko na i, t. j. izvojevali smo glavne bitke. Zato je naša zmaga tudi zmaga vseh balkanskih združenih držav. Morate upoštevati, da to, na čemur je delal Pašić (srbski ministriški predsednik, Op. por.) 30 let je stvar zrela in od vseh strani dobro preudarjena. Da ni bilo Pašića in ž njim močna radikalna stranka, ki je prevzela njegovo idejo v svoj program, bi ne bilo danes »balkanskega saveza«.

Prvi: »Saj ni to njegovo delo, ampak Milovanovića (bivši srbski minister). On je vodil celo akcijo.«

Drugi: »Da! Milovanoviću se mora le priznati, da se mu je posrečilo v srbskem narodu izvesti idejo Pašićeve, ampak glavni stvoritelj »balkanskega saveza« je Pašić. Milovanović je prevzel delo za udeležitev šele po dovršenih predpripravih.«

Prvi: »Bodisi temu kakorkoli Bitolj bi moral biti naš, ker Bitolj in njegova okolica je za nas veliko več vredna, kot cela Stara Srbija in Kosovo. Saj na Kosovu ni nič drugega kot skalovje in kamen, še niti poštene kozje steze ni, kaj šele ceste. Za Bitolje bi se moral narediti »plebiscit« (ljudsko glasovanje, kam hočejo pripasti, Op. por.)«

Drugi: »Potem bi se moral narediti plebiscit povsod. In na ta način bi ne bil naš niti Prilep, niti Skoplje, ker je tam mnogo Bolgarov, ki so v primeri z ostalimi prebivalstvom v relativni večini in ta mesta bi pripadla Bolgariji, kakor tudi Veles.«

Tretji: »Moramo pa tudi upoštevati dejstvo, da »balkanski savez« ni trenutno delo samo za vojno. Meni sicer niso znani detajli pogodbe med zveznimi državami, ker malokdo je tako srečen, da jih je videl, v glavnih konturah pa sem zvedel iz verodostojnega vira, da se prelevi »balkanski savez« po vojni v skupno državno unijo in v tem slučaju je vseeno, ali pripade Bitolj nam ali Grkom. Državlani teh štirih držav bodo imeli svobodno razvijati se med seboj brez ozira na meje. Tudi armada bo skupna in radi tega se mora smatrati tudi vse do danes pridobljene zmage teh štirih držav, za zmage ene »zajedničke« vojske. S tega stališča se mora presojati ves položaj in potem je jasna slika pred nami: Srbski narod je pridobil mnogo, mnogo, danes je srbski narod združen, izvzemši onih, ki stoje pod Avstrijo.«

Prvi: »Kako pravico pa je imela Avstrija anektirati Bosno in Hercegovino, ako res stoji

na stališču: »Balkan balkanskim narodom?« Saj je tudi Bosna in Hercegovina imela svoje samostojno kraljestvo in njega prebivalstvo je po veliki večini naše, srbsko. Danes zahteva Avstrija avtonomijo za malo Albanijo, v kateri ni niti ene skupne narodnosti. Albanci niso narod zase, ampak zmešanica vseh vrst plemen in niti eno nima absolutne večine v zemlji. Nimajo svojega književnega jezika, ne literature ne zgodovine, skratka nič. Divjaki so brez izobrazbe in brez kulture.

Drugi: »Avstrija je bila kolikortoliko upravičena zasesti Bosno-Hercegovino, ona je morala to storiti, ker radi vednih vstaj Turčija ni bila v stanu vzdržati red v Hercegovini. Po vojni ruskega carja Osvoboditelja proti Turčiji je dobila Bolgarska svojo avtonomijo, nasprotno pa je Avstrija po berlinski pogodbi dobila nalog, da zasede Herceg-Bosno, kot največja sosedna teh zemlja. Kot velesila bila bi ponižana, da bi se to nalogo dalo izvršiti mali Srbiji, dasi je narod v Herceg-Bosni naš. Po tridesetletnem zasedanju je naredila korak dalje in anektirala deželo, katero je upravljala na svojo odgovornost celo to dobo. Kar se pa tiče Albanije, moram priznati, da so narod brez kulture, brez čuta vzajemnosti in narodne kompaktnosti, kljub temu pa so narod sami zase, narod po krvi, dasi so različni narečji, veroizpovedanja in recimo tudi plemena. Njim samim je tudi vseeno, kaj se ž njimi godi. Ako so se bojevali proti nam in skupno s svojim sovražnikom, proti kateremu so se že neštokrat uspešno bojevali, ni to narekovalo nikako globokojšo čuvstvo, temveč le prepričanje, da ne pridejo iz dežja pod kap, ker svesti so si bili, da je njihovu razbojniškemu življenju enkrat za vselej odzvonilo, če propade. Turška, Albanija je bila sicer samostojna država v 15. stoletju, toda na to se ne sklicuje noben Albanec in če Avstrija danes zahteva za Albanijo samostojnost, ne pomenja to nič drugega kot to, da zgubljeno besedo — Evrope, na balkanskem polotoku položi v srce Balkana, v Albanijo potom Nemčije.

LISTEK.

M. ZEVAKO:

V senci jezuita.

(Dalje.)

Lemahu se je ozrl z zmagošlavnim zaničevanjem na gospo Sent-Albansko in padel na kolena.

Ta odgovor je bil pač dovolj zgovoren.

»Dobro, gospod!« je rekla vojvodinja. »Bodite pripravljeni. Jutri pridite k meni po svojih sto pištol. In morda se bo dalo še kaj zaslužiti.«

»Moja sreča je najdena!« si je rekel oficir, ki se mu je kar zableščalo pred očmi od same radosti.

Glasno pa je dodal:

»Kaj moram storiti?«

»Pred vsem mi prisežite molčanje.«

»Prisežem vam ga na svojo častno besedo.«

»Pustite svojo čast pri miru, gospod. Pri-segajte mi molčanje. Plačala vam ga bom z rumenim zlatom. Toda ako črhnete le besedico, pomnite, da je v Bastilji mnogo praznih ječ...«

Iz ust Aleša Lemahuja se je zaslilo godrnjanje, ki je pričalo jasno, da se lahko zanaša na njegovo molčečnost in da je izbira: svetle pištole ali Bastilja? zanj jako enostavna.

Pozorno je pogledala vojvodinja Etanpska njegov živinski obraz, in zdelo se je, da je zadovoljna z njim.

»Ali čutite v sebi dovolj moči, da zabranite nekemu kričati?« ga je vprašala.

Aleš Lemahu je izvlekel iz svojega žepa šarbo in odgovoril lakonično:

»S temle bi mu zamašil usta...«

»Dobro! Ali ste dovolj močni, da primorate tistega nekoga, da gre z vami; če bi bilo treba, bi mu morali zagroziti.«

Aleš Lemahu je potegnil bodalo in ga pokazal vojvodinji.

Ta je mrklo pogledala orožje. Nehote jo je izpreletelo. Obotavljala se je v prvem trenutku, nato pa je zamrmrala:

»Ne... nepotreben zločin je neumnost... Rajša vidim, da gre brez njega...«

»Ali je tisti nekdo močan?« je vprašal Aleš Lemahu.

»Mlada ženska je... dekle.«

Soldat se je nasmehnil.

Stopil je v kabinet in se vrnil z zvežnjem vrvic.

»Zvežem jo, pa jo odnesem na hrbtu...«

»Dobro torej, bodite pripravljeni. Ako vas pokličem, vstopite nemudoma! Planite nad mlado vojvodinjo Fontenbloško, zvežite jo, zamašite ji usta... kaj potem, bova že videla...«

»Če me pa ne pokličete?«

»Potem boste videli, kdaj odidem... in me spremiti...«

»In mojih sto pištol vseeno zasluženih?«

»Vaših sto pištol je že zasluženih...«

»Pripravljen sem, madam; da vam ustrezem, bi se uprl celo kraljevi jezi, ako bi bilo potreba...«

Te besede so bile vojvodinji dokaz, da je Aleš Lemahu morebiti nevarnejši, nego se vidi, in da utegne ob ugodni priliki izigrati tajnost, ki mu jo je zaupala.

Namršila je obrvi.

Toda prepozno je bilo, da bi se umeknila.

Namignila je Lemahuju in gospe Sent-Albanski, ki še ni bila pozabila, da je »stara avša« in se stala ob strani, stiskale ustnice.

Vojvodinja Etanpska je stopila v Žiletino stanovanje.

Žileta se je dala najprej sleči svojim služkinjam, kakor je veleval v Luvru hišni red, nato pa, kakor hitro je ostala sama, se je začela takoj pripravljati na beg.

Zdaj je bila oblečena in ogrnjena s plaščem; stala je pri vratih z utripajočim srcem in čakala.

Zamišljeno je zrla na prag, preko katerega je bil prišel snoči Tribulet.

Zdaj pa zašliši za sabo rahel šum.

Ozrla se je in zagledala vojvodinjo Etanpsko.

Njen obraz je prebledel kakor zid.

Ana Pisléška pa je naglo pristopila k njej, prišla jo za obe roki ter dejala tiho, z vročico naglico:

»Naglo, dete moje! Vaš oče vas čaka... Sreča, da ste pripravljeni!«

»Gospa...« je zajecjala Žileta.

Žileta ni poznala vojvodinje Etanpske. Nikogar ni poznala, nikogar si še ni bila zapomnila na dvoru.

Nenadni prihod Anje Pisléške in besede, s katerimi jo je nagovorila, so jo silno razburile.

Vojvodinja Etanpska je videla, da jo treba prepričati brez odloga.

»Jaz sem vojvodinja Etanpska,« ji je dejala... »Poslušajte me, dete moje... Kraljeva metresa sem... Nikarite zardeti nad mojo odkritostjo... premalo časa imava, da bi uganjali napačno sramežljivost... Mesto, ki ga zavzemam na francoskem dvoru, visi samo na nitki. Danes sem še mogočna, vse me spoštuje in se me boji; a že jutri sem lahko uničena, ako se kralj obrne od mene. Ali me razumete?«

»Kje je moj oče, madam?« je vprašala Žileta s trepetajočim glasom.

»Poslušajte me do kraja. Kralj se obrne od mene, ako ostanete vi tukaj... Vaš oče, ki pozna natanko vse razmere na dvoru in ve za vse njegove tajnosti, je prišel k meni in se vrge pred menoj na kolena... posrečilo se mi ga je spraviti iz Luvra... Zdaj ste vi na vrsti!«

Njena precej surova prostodušnost je dirnila Žileto neprijetno, toda prepričala jo je, da mora govoriti ta ženska resnico.

Žileta je poslušala vsa zmedena in omamljena, toda verjela je vojvodinji.

Ana Pisléška je bila s sigurnostjo ženskega instinkta navedla za svoje ravnanje tisti vzrok, ki je moral biti v obeh vsake ženske najverjetnejši: ljubosumnost.

»Ali je moj oče potemtakem že zunaj Luvra?« je vprašala deklica trepetaje.

»Čaka vas komaj sto korakov od palače. Posrečilo se mi je, da sem dala pripraviti kočijo, ki vaju odpelje, kamor bosta sama hotela... Poglavito je zame to, da gresta od tod... da greste vi od tod... Oprostite mi, dete moje, da govorim z vami tako kruto... samo, za Boga, ne gubiva časa!«

»Pripravljena sem iti z vami,« je rekla Žileta.

»Pojdiva torej, dete moje! Naglo!«

Z največjo naglico si je zavila Žileta glavo v kapuco in odšla za vojvodinjo Etanpsko, ki jo je odvedla s seboj v park, kjer je čakal Aleš Lemahu.

Par minut nato se je dal oficir spoznati straži, ki je čuvala ena izmed Luverskih vrat.

»Kje je moj oče?« je vprašala Žileta, kakor hitro je bila zunaj.

»Hitiva! Hitiva!« je prigovarjala vojvodinja, vlekoča jo s seboj.

Vojna.

Šele danes je znano par obširnejših podrobnosti o zavzetju Bitolja in porazu zadnje turške armade na zapadnem bojišču. Prve vesti, da se cela turška armada, ki je bila obkoljena od Srbov na treh straneh, ni udala, ampak se ji je po precejšnjem delu po štiridnevem nepopisnem kljanju posrečilo v največjem neredu pobegniti proti jugu — niso bile resnične. Turki so pustili Bitolj na cedilu, pustili na bojnem polju vso artilerijo, provijant in velikansko množino municije. Kolikor je dosedaj znano, je v bitki pri Bitolju padlo nič manj kot 20.000 Turkov. Bitka, ki je trajala neprenehoma štiri dni in štiri noči je ena izmed najbolj krvavih, kar jih je bilo v dosedanjih balkanskih vojnih. Velik del turške armade je bil vjet, ostale, ki so razkropljene na vse strani, pa preganja srbska konjenica. Poroča se, da so na teh 30.000 Turkov, ki so pobegnili, počakali pri Lerini (Florina) Grki in jih potolkli. Srbsko orožje, ki je uničilo tako močan odpor Turkov, je doseglo eno izmed najsilnejših zmag. Srbi so zasedli tudi že Džibar.

Drugi sijajen dokaz največje odpornosti je pokazala ona srbska kolona, ki je po nepretrdnih potih pregazila Albanijo in dospela do morja sredi največje zime.

Na liniji Čataldže ni ničesar novega, toda že tekom današnjega dne imamo pričakovati najenergičnejšo akcijo od strani Bolgarov.

In to tembolj, ker je Turčija odbila predloge glede premirja in sklenila nadaljevati vojno. Kako! S katero vojsko! S kakimi nadamili! Z nadaljevanjem vojske Turčija čisto gotovo ne bo izsilila ugodnejših mirovnih pogojev.

Afera konzula Prochazke se bo sedaj hitro razjasnila in kmalu se bo pokazalo, da so vse vesti nemških listov o zverinskem postopanju srbskih vojakov na Albancih popolnoma izmišljene. Sama »Reichspost«, od katere bi pričakovali malo več dostojnosti, se ni sramovala, priobčiti podle laži, da je bil konzul Prochazka težko ranjen od nekega srbskega vojaka v trenutku, ko je hotel braniti Albance od pokolja. Prochazka sam brzojavlja ministrstvu zunanjih del, da je zdrav in na poti v Skopje.

PADEC BITOLJA. PODROBNOSTI O TURŠKEM PORAZU.

Belgrad, 21. novembra. Snoči je dobil ministrski predsednik Pašić od vrhovnega poveljnika srbske armade vojvode Putnika sledečo brzojavko: Bitolj po naše čete danes zavzele po strahnem boju. Turki na divjem begu iščejo rešitve. Plena mnogo.

Belgrad, 21. novembra. O bitki pri Bitolju se še poroča: Sama drinska divizija je zaplenila 36 poljskih topov; koliko so zaplenile še druge divizije ni znano, ali vsekakor je gotovo, da so Srbi zaplenili ves material, kar so ga Turki imeli. Preganjanje beguncev je srbska kavalerija podvzela takoj po turškem porazu. Srbska kavalerija je odšla proti Lerinu, tako da bo turška divizija, kateri se je posrečilo pobegniti, prišla med dva ognja, ker bo naletela na grško vojsko, ki je v bližini. Tudi severozapadno proti Rešu je odšel del srbske konjenice, da zajame tamkajšnje begunce. Ostanke Turkov so pobegnili tudi v gore, a se bodo morali udati. Mesto Bitolj samo so Srbi zavzeli z naskokom in takoj nastavili srbske oblasti. Narod je sprejel zmagovalce z zastavami. Bitoljska bitka je ena izmed najstrašnejših v celih vojnih in samo hrabrosti srbskih vojakov se je zahvaliti, da je srbska armada zavzela toliko jako važnih pozicij

in preprečila prodiranje turške armade skozi srbske vrste.

Belgrad, 21. novembra. Danes dopoldne je prišlo o bitki pri Bitolju tudi iz Skoplja več podrobnosti. Vseh podrobnosti še ni, ker se je vršila bitka na progi 50 kilometrov in se podatki šele zbirajo. Zanimivo je, da je bilo pri Bitolju — sodeč po številu ranjenih, mrtvih in vjetih — okoli 70.000—80.000 Turkov s sto topovi. Vse turške pozicije severozapadno od Bitolja so že po naravi jako močne. Srbi so naleteli na strasen odpor in velikanske terenske težkoče. Razen turške vojske so bile tudi vse vasi na celi liniji oborožene in so napadale naše čete. A vse to ni zmanjšalo hrabrosti srbske vojske. Artilerija se je zopet naravnost sijajno odlikovala. Vendar pa je glavna naloga bila v rokah pehote, ki je do pasa v vodi gazila po močvirju in naskakovala silne turške pozicije. Nazadnje, ko so Turki napravili poslednji obupni poskus, da bi pobegnili proti Ohridu, so bili poginani v divji beg. Le eni turški diviziji se je pod zaščito topov in megle, ki je cel dan pokrivala Pelagonijo, posrečilo pobegniti v Lerino (Florina). Kmalu na to so začeli Turki bežati na vse strani. Beg je bil silno divji, disciplina je popolnoma prenehala. Vse se je raztoplo na vse strani. Tekom štiridnevne bitke je padlo mrtvih in ranjenih nič manj kot 20.000 Turkov. Tudi srbske žrtve so zelo velike, a v primeri s turškimi zelo majhne. Že drugi dan bitke se je Srbov posrečilo zavzeti eno gorsko baterijo in štiri oblegovane topove.

Belgrad, 21. novembra. Vesti o bitoljski bitki prihajajo zelo polagoma. Boji še vedno niso prenehali, ker Srbi ne prestopajo love in napadajo razbito turško armado. Glavna bitka se je vršila nepretrgoma štiri dni in štiri noči. Oni srbski oddelki, ki so prodirali od Maloviode proti Prespanskemu jezeru, so včeraj naleteli na razbite turške skupine in jih popolnoma pobili. Večji srbski oddelki so takoj odšli proti Dibri, kjer že nekaj časa vlada prava anarhija, ker so Albanci razorožili turško pehoto in se na to klali med seboj. Na tej liniji Srbi niso naleteli na noben odpor in so včeraj zavzeli Džibar brez boja. Za kavalerijo, ki je takoj odšla za sovražnikom proti Ohridu, se je sedaj napolnila tudi pehota. Drugi srbski del je dobil nalogo, da izčisti celo Pelagonijo. Boj divja torej še na vse strani, četudi so Turki razbiti na vse strani. Srbska vojska hoče sedaj definitivno izčistiti vso pokrajino okoli Bitolja. Velik del turške armade, ki je na begu vse pometal od sebe, kar je imel s seboj, je zbežal na Babjo planino, ali ker se beg vsled silnega snega ni posrečil, so se Turki udali Srbov. Število teh Turkov je jako veliko. V Babjo planino je, kakor se zdi, pobegnil tudi Džavid-paša s svojimi razbitimi oddelki. Vsak čas je pričakovati njegove kapitulacije. Vsa ostala turška vojska, kolikor je ni bilo vjete, je zbežala v največjem neredu na vse strani. Srbi so že dobili ukaz za nadaljno prodiranje. Kaiti vkljub temu, da je neverjetno, da bi se Turki mogli še kje koncentrirati, je srbska vojska na upravo sklenila, da se imajo razorožiti tudi ostanke turške armade. Glavni stan srbske prve armade je premeščen iz Prilepa v Bitolj. Prestolonaslednik Aleksander, ki je kakor bitko pri Kumanovem vodil tudi to silno bitko, se je neprestano izpostavljal velikim nevarnostim in je silno navduševal vojake. Včeraj je došel v Bitolj, kjer so ga prebivalci viharo pozdravili. Prestolonaslednika in ostlobožno vojsko je ljudstvo obsulo s cvetjem in klical: »Živio kralj Peter! Živio prestolonaslednik! Živela srbska vojska!«

Atene, 21. novembra. Grški prestolonaslednik Konstantin poroča, da so Grki zasedli Lerin. Turška vojska, katero so pobili Srbi, se v neredu pomika proti Lerinu. Grki so Turkom, ki niso imeli časa za umikanje, presekali pot in zaplenili pri tej priliki veliko množino vojnega materiala in municije. Turške čete, ki beže proti Lerinu, štejejo 30.000 mož.

BOLGARSKE TORPEDOVKE POTOPILE TURŠKO KRIŽARKO?

Sofija, 21. novembra. Preteklo noč so opazili iz Varne turško križarko »Hamidie«, kakih 40 milj od mesta. Dve bolgarski torpedovki sta se takoj približali križarki in izpustili dve torpedi, od katerih je eden zadel križarko. »Hamidie« je dala signal za pomoč, nakar je prišla

druga turška križarka, ki je pričela streljati. Bolgarski torpedovki sta se vrnili v luko. Kroglice so poškodovale le dimnike. Neke vesti govorijo, da se je križarka »Hamidie« potopila, vendar se vest še ne potrjuje.

Carigrad, 21. novembra. Križarko »Hamidie«, ki operira ob obali Derkosa, je napadlo šest bolgarskih torpedovk. Po neki vesti so bolgarske torpedovke križarko, katero sta zadela dva torpeda, potopile.

TURŠKA NADALJUJE VOJNO.

Carigrad, 21. novembra. Ministrski svet ni sprejel mirovne pogoje in sklenil nadaljevati vojno.

Carigrad, 21. novembra. Ministrski svet je včeraj razpravljal o mirovnih pogojih in miru. Po seji je porta izdala komunikate, da so mirovni pogoji nesprejemljivi in da se ima vojna nadaljevati.

AFERA KONZULA PROCHAZKE.

Belgrad, 21. novembra. Konzul Edel je dopel danes opoldne semkaj in odpotoval takoj v Skopje.

Dunaj, 21. novembra. Konzul Prochazka je brzojavil iz Prizrena, da je zdrav in potuje dalje v Skopje.

Berlin, 21. novembra. Bivši srbski poslanik na turškem dvoru, dr. Nenadović, je izjavil, da je konzul Prochazka streljal na srbske čete, ko so prišle v Prizren. Nikakor ne razume, zakaj bi se Avstrija tako rada vojskovala s Srbijo. Tudi če bi Srbijo okupirala, ne bi mogla pacificirati šest milijonov Srbov. Nenadović je dalje izjavil, da je pogodba med balkansko zvezo sigurna in da je dosežen popolni sporazum.

RAZDELITEV TURCIJE.

Sofija, 21. novembra. Takoj po padcu Čataldže se bodo sestali zastopniki vseh štirih balkanskih držav, da se pogovore o rezultatih vojne in ta konferenca bo po svoji vrednosti enaka proklamaciji balkanske zveze. Čim se doseže premirje, se bo vršila interna balkanska konferenca, da se zaključi razdelitev Turčije. Kogajanja med Sofijo, Belgradom, Atenami in Cetinjem se bodo vršila toliko časa, da bodo rešena vsa vprašanja. Nato se bo pogodbo na sestanku vseh štirih ministrskih predsednikov svečano podpisalo. Izven vsakega dvoma je, da se bodo balkanske države same zmenile s Turčijo o rezultatih zmagovite vojne. Turčiji se bo šlo daleč na roko, da se ji omogoči likvidacija vojne. Zavezniki so edini, ker dobro vedo, da bodo uživali sadove vojne le pod tem pogojem, ako tudi nadalje ostanejo složni. Jasno je seveda tudi to, da se bo treba pri likvidaciji Turčije ozirati nekoliko tudi na želje vevlasti. Kdor je zasledoval poročila turških časopisov, ta je moral priti do prepričanja, da vidi Turčija svojo rešitev v neki drugi veliki vojni, ki bi zamogla požreti balkanski zvezi sadove sedanjih zmag. Seveda se bo balkanska zveza že potrudila, da izbjede Turčiji tudi to misel iz glave.

Srbi in Črnogorci iz Leša.

Cetinje, 21. novembra. Iz Bara se poroča, da je snoči črnogorska armada na poti iz Leša v Skader zaplenila turško blagajno, v kateri je bilo 100.000 K v zlatu. Danes je srbski komandant polkovnik Pavnović posejil v Lešu črnogorskega generala Martinovića s svojim štabom. Martinović je takoj na to poset vrnili.

OBKOLJENJE SKADRA.

Rijeka, 21. novembra. Težišče črnogorskih operacij je osredotočeno sedaj na Skader, ki je od vseh strani obkrojen. Vsled silnega deževja so črnogorske operacije zelo otežkočene.

DNEVNI PREGLED.

zamrmral na glas, kot bi si hotel vlti poguma v razdvojene misli.

Premeril je trg in pritisnil za kljuko. Obstal je med vrati in da bi ne bil že tako daleč, vrniti bi se bil, češ, zmotil sem se. Hotel je pozdraviti, a je zašepetal le nekaj nerazločno sam sebi in zleknil se je za kamenito mizo na rdeče blazine. Odložil ni niti svrtnika, trdi klobuk pa je vrgel po mizi.

Iznova je jel nizati besedo na besedo in koval uvod. Ali, prišel je skoro na konec, pa se je srečal z njenim pogledom in pozabil je vse. Opustil je naporno delo in pričel opazovati Elo. Lepe, polne oblike so se zljale v lepo umerjeno celoto in temni, skoro črni lasje so ležali v bujnih zvrtkih na ušesih, prepeti z rjavim trakom. Bila je srednje velikosti, močne, vendar vitke postave in prožne hoje. Globoke oči so živahno zrlle izpod močnih vzbočenih obrvi, nos primeren, nosna kost na sredini vzdignjena, konec nosu pa je silil malo navzgor. Usta so se končavala v jamicah, ki so se pri smehu podvojile, kakor tudi lahka podbradka, ki sta okrožala pri smehu lepo izklesano brado z jamicco, ki se je jedva opazila.

Srebovec se je tako zatopil v svoj predmet študije, da je pozabil vse drugo in lice se je skoro napelo v lahkem, zadovoljnem smehu. Pogledala ga je ona, ki je sedela zopet na starem svojem mestu za pultom in se mu je nasmejala. Čutil je gorkoto njenega pogleda in nehote je rekel na glas: »O, gospodična, lahko se smejete.« Osupel je za trenutek, skoro se je ustrašil lastnih besedi.

»Ali ste mogoče užaljena od zadnjice? Sicer pa... nič, oprostite, nisem mislil nič

Iz seje deželnega šolskega sveta 22. t. m. Na ljudskih šolah so imenovani: Anton Kadunc za nadučitelja v Banjaloki; Ana Lebar za učiteljico na pomožnem razredu na IV. mestni deški šoli v Ljubljani; Marjeta Čunderč za učiteljico na mestni slovenski dekliški šoli v Ljubljani; Ana Golc za učiteljico v Gornjem Logatcu; Ernestina Schott za učiteljico v Blokah; Josipina Martinčič za učiteljico na Raketu; Leopoldina Šircelj za učiteljico v Toplicah ob Savi; Hans Weber za učitelja v Dol. Zdihovu; Marija Humek-Perharc za učiteljico v Krškem; Marija Zagorjan za učiteljico v Št. Rupertu in Frančiška Lunder za učiteljico na dnevnem zavetišču IV. mestne deške šole v Ljubljani. Učiteljici Kristina Demšar v Smartnem pri Litiji in Viktorija Uršč v Podkrajju zamenjata dosedanja učni mesti. Na Viču se sistemizirajo štiri definitivna učna mesta. Ljudska šola v Črnem vrhu se razširi v štirirazredno. Učno mesto se ustanovi na Dobrovi in poseben oddelek za oddajene otroke v Višnji gori.

Drobne štajerske novice. Od južne železnice. V Celje je premeščen aspirant Karl Rebolj. — Vpokojen je nadrevident Franc Mraz v Ptuj. — Iz Celja se nam piše: Tu je nedavno umrl neki mož, ki ima v sorodstvu skoro same Slovence, dva celo v Celju. Vendar smo videli mrtvaški list samonemški in tiskan v nemški tiskarni. Če se to godi na zeleni veji. — Predavanje o balkanski vojni priredi na Ponikvi ob južni železnici v nedeljo 24. t. m. po rani maši v prostorih g. M. Zdolšek - Pinterja »Pol. in gospodarsko društvo za šmarnsko-rogaško-kozjanski okraj.« — Pri občinskih volitvah na Z dolah pri Brežicah so obdržali občino v rokah klerikalci. — Umrla je v Koprivnici gospa Marija Penič, gostničarja soproga, stara šele 33 let. — Prestavljen je poštar Franc Rumpf iz Mute v Gratwein. — Iz Konjic nam poročajo: Naši občinski očetje so sklenili, da se bode pobiralo leta 1913 godstotnih občinskih doklad. Sedaj gospodari že novoizvoljeni nemškutarski občinski odbor. — Častnim občanom je v svoji zadnji seji ornoglasno izvolil občinski odbor na Humu pri Ormožu bivšega predstojnika ormoške c. kr. sodnije c. kr. deželnosodnega svetnika v Ljubljani g. dr. Ivana Preskernja. — Iz Ptuja. Mestna občina misli prodati erariju takozvano malo vojašnico z nekaterimi bližnjimi poslopji za 70.000 kron. Ta poslopja mislijo potem podreti in na dobljenem stavbišču zidati poslopje za okrajno sodnijo. — Narodna čitalnica v Celju ima svoj redni letni občni zbor v soboto dne 23. novembra ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih. — Ljudska knjižnica se ustanovi v nedeljo, 24. t. m. v Št. Vidu pri Ptuj. — Cesar je podelil za pogorelce v Št. Krngoti pri Ptuj iz svojih sredstev 4000 K. — Nesreča pri razstreljevanju. V Trbovljah so delavci razstreljevali neko pečino. Med njimi je bil tudi delavec Slatan Stojan. Ko se je skala razstrelila, ji je ostal preblizu in skala ga je zadela v eno nogo ter mu jo popolnoma zmečkala. Spravili so ga v bolnišnico. — Nov »turnarski dom« so zadnjo nedeljo otvorili nemškutariji in Slovenski Bistrici. — Ponesrečil se je v Pogačnikovi tovarni v Rušah kovaški vajenec Franc Rajšp. Prepeljali so ga v bolnišnico v Maribor. —

Žalost in jeza Otona Srebovca.

(Spisal Mirko.)

(Dalje.)

Sicer pa je sijal iz vsega oni dolgčas, ki je lasten mestecem, raztresenim po domači deželi. Izpreminjalo se ni nič, le Elina frizura je bila časih nova, v zabavo rednim obiskovalcem črne kave. — Danes pa je sijalo solnce tako mikavo, da so pozabili nekateri na kavo in časopise, ali na svojo navado opraviiti bolj površno ter se razšli na vse vetrove, užitvati gorkoto pod kristalnim zimskim nebom. In take dni je bila Ela bolj zamišljena, kar sicer ni bilo v njeni živahnosti, nemirni naravi.

Saj ni čuda. Vajena je bila družbe, čeravno ne prezabavne, vendar je lahko slišala naučene dovčipe in šale, ki so bile redne vsak dan ob enakih urah. Obdelati ni mogla dnevnih novic, ven na polje ni mogla, kvečjemu pred duri uživati dolgečas nemih zidov. Prinesla si je stol k vratom, se naslonila ob komolec in se zazrla v višnjevi nebesni obok. Sedela je nepremično, brez misli.

IV.

Udarilo je v zvoniku drugo popoldansko uro, ko je stopil Oton Srebovec skrbno napravljen na cesto. Vedel je, da ob dveh posreblje hitro vsak uradnik kavo in se odmaje leno v svoj urad. Torej je lokal prazen, drugih ljudi pa itak ni blizu.

Nekam nemiren je bil, oziral se je naokrog, sklanjal glavo zopet na prsi, grbančil čelo in

hotel zbrati misli, kakor pred važnim govorom. Ali ni se mu posrečilo, bil je razburjen in držal se je še bolj v dve gubi, kot dopoldne pred krivim zrcalom.

Kar mu šine v glavo: »Kako naj pa pričnem? Na to niti mislil ni in tako važno je. Sicer pa, pozna me itak dobro, še predobro«, si je mislil sam pri sebi. »Ko sem ji zadnjič kupil slaščice in jo potem poljubil, saj ni nič orepkala, posebno slaščicam ne. No, ono drugo, pa ne vem, se ne spominjam; zaušnice nisem dobil in to je dovolj.« Stresel je z glavo, kot bi sam sebi ne verjel, zavil se je tesneje v plašč in stopil po cesti.

Zapazil je, da je sama in ko jo je ugledal pri vratih, ga je stisnilo nekaj v prsih in zardel je prav do las. Pozabil je mahoma vse, kar si je razvrstil v glavi in namesto tega je stal sredi njegovih misli Elin obraz tako lep in mil. Obrnil se je in stopal nazaj. Postal je malodušen in da bi govoril, bi ječal, tako je bil vznemirjen.

In čim dalje je bil, tem bolj ga je pritezalo nekaj nazaj in zdelo se mu je, da ga kliče ona. Spomnil se je Omake in zbudilo se mu je znova očitjanje: Čemu se bojiš, zakaj že nisi preje? Zgrabil bi bil sam sebe in se vrgel ob tla, tako čudnotesno mu je bilo. Pozibaval se je leno in roke so opletale kakor mrtve ob telesu. Iskal je misli, iskal je opore, po kateri bi se povzpel zopet kvišku, da bi dobil toliko srčnosti in bi stopil pred njo. Prehodil je že vse vijugaste stranske ulice in ko je stopil na trg, je udarilo v stolpu tri. Kakor ost ga je zbudel ta glas. »Zadnje ure tu in tako neodločen«, je pomislil. »Skoro bo noč in rendezvous je še daleč. Naj bo kar hoče, saj itak odpotujem, je

zlega, ali ko... In prestal je.

»Gospod Srebovec, saj se nisem niti spomnila in vi se opravičujete. Moram se tudi jaz na ta način. Zahvalila se nisem niti za slaščice.«

Zamahnil je malomarno z roko in vzdihnil. In čez Elina usta je zdrnil lahek usmev. Vedela je čemu vse to, saj ji je bilo sedaj jasno, ko se je dopoldne Pepče Omaka nekoliko zagovoril, omamljen od njene bližine. Hitro je dozoril v njej sklep in vprašala je Srebovca: »Kaj vam je danes, da ste tako razmišljen? Gotovo vam dela odhod preglatice. Če vam mogoče s čem ustrezam, drage volje.«

»Gromska strela!« si je mislil. »Kakor pečen golob mi pade v usta.« Izbulil je oči, odprl usta, ali vedel ni nič, nič, niti besede. Počasi je zaživel zopet v misli, katere mu je vzelo prehitro, nenadno prijetno razočaranje. »Res zrelo jabolko«, je pomislil in v srcu je bil hvalježen Pepčetu Omaki. »Sedaj ali pa nikoli«, je pomislil ter povzel:

»Hvala vam za vljudnost, nič mi ni do odhoda, ali pa vendar. Da govorim odkrito, ločil se bom težko od... vas. Oprostite. Odkar sem zadnjič — ah, potem se je pričelo za me trpljenje in bolj, duševni boj. Trudil sem se, da bi se razmisli, ali vedno je priplavala vaša slika pred moje oči, bili ste mi solnce podnevu in mesec ponoči. Vse misli so se rodevale pri vas in umirale ob vaši strani. Nisem upal, da bi nožalil, ali danes, danes je zadnji dan. Saj nisem hotel sam, velelo mi je nekaj in bil sem suženj sile, ki me je privedla pred vaše noge.« Prestal je in dihal je naporno.

(Dalje.)

Prestavljen je okrajni zdravnik gospod dr. R. Gantner iz Slovenjgradca v Mirzusschlag; na njegovo mesto pride dr. Bruno Busson. — Iz Gradca. Nemški radikalci imajo tu v soboto 23. in v nedeljo 24. t. m. svoj deželni strankarski občni zbor.

Iz Celja. Plesne vaje priredi letošnja zimo telovadno društvo »Celjski Sokol«. Vrše se vsako nedeljo od 4. do 6. ure popoldan v dvorani »Sokolskega doma« v Gaberju pri Celju. Vabila se bo francoska četvorka in Češka beseda ter razni drugi okrogli plesi. Poučuje iz prijaznosti brat Kricnar. Prva vaja se vrši v nedeljo dne 24. novembra t. l. Vsi prijatelji in prijateljice plesa so vladno vabljani.

Iz Celja. V sredo zvečer se je vršilo v tukajšnjem »Narodnem domu« od pol. društva »Naprej« sklicano zborovanje, katero je bilo povoljno obiskano in na katerem je poročal pisatelj F. L. Tuma o svojih utisih iz potovanja v Belgrad in Sofijo pred nekaj dnevi ter o zgodovinskem razvoju jugoslovanskih narodov. Deželni poslanec dr. Kugovec je razpravljal o sedanjem stanju in o vzrokih razpora med Srbijo in Avstrijo.

Od Sv. Primoža nad Muto. Pred par dnevi so se vršile v naši občini občinske volitve. Nemci so delali na vse kriplje, da bi dobili to območno slovensko občino v svoje roke. Ob zavodnosti naših kmetov pa so se razbile vse njihove nakane. Obdržali so samo I. razred, katerega so imeli že do sedaj. Tako ostane Sv. Primož še nadalje slovenska trdnjava.

Slovensko gledališče v Celju. V nedeljo, dne 1. decembra se vrši v »Narodnem domu« v Celju predstava vlezabavne igre »Veleturist«. Nikomur ne bo žal večera. Opozorjamo, da bo začetek točno ob pol 8. uri. Vstopnice v predprodaji v »Zvezni trgovini«. — Rezervirane vstopnice se morajo plačati, ako niso bile preklicane vsaj eden dan pred predstavo.

Iz Ptuj. Kakor čitamo po nemškutarskih in nemških listih, sklicujejo štajercijanci velik shod dne 1. decembra v Ptuj. Govorili bodo na njem o balkanski vojni in o »brezobzirni« jugoslovanski propagandi, ki se baje »strašno« širi med Slovenci ob priliki te vojne in ki je bojda zelo nevarna Avstriji. Bišjemu socijalistu in anarhistu Linhartu so menda vsled vednih balkanskih slovenskih zmag zavreli možgani in je vsled tega naenkrat opazil med Slovenci panslavistično propagando, katero bode pobijal na tem shodu. Linhart, Linhart, kmalu boš s »Štajercem« zrel za Feldhof.

Utopljenec. Predčerašnjem so našli v Gradcu v Muri truplo nekega moža. Bil je približno 60 let star. Obleden je bil v črno, raztrgano obleko. Na desnem senu je imel precejšnjo rano. Truplo so odpeljali nato v mrtvašnico. Včeraj pa so spoznali v utopljenca poselnikovega sina Franca Kaufmanna iz Cmurka, katerega so pogrešali že od 15. oktobra t. l.

Eksplozija v tovarni za dinamit. Iz Šent Lamberta na Štajerskem se poroča: V tukajšnji tovarni za dinamit sta se pripetili predčerašnjem dve eksploziji. Prva ob črti na pet popoldne, druga ob osmi uri zvečer. Pri prvi eksploziji je bil v koči prisoten mašinist Karol Vrhlih, kateri je bil vsled eksplozije strašno razmesarjen. Vrhlih je bil na mestu mrtve. Pri drugi eksploziji zvečer je bilo navzočih več delavcev, ki pa so se še pravočasno rešili.

Aretacija goljufa dr. Rolfa Baerana. Kakor smo že včeraj poročali v našem listu, je policija že precej časa zasledovala nekega doktorja Rolfa Baerana, ki je bil svoje dni za domačega učitelja pri baronu Vrančevanju v Zagrebu, kjer je izvalil na goljufiv način od uradnika Olaka 1500 K, na kar je zbežal v Trst ter tam tudi ogoljufal svojega sostanovca Breznika za par lepih kron. Ker pa je Baeran zavohal, da ga policija že zasleduje, jo je popihljal v Celje, odkoder pa je kmalu izginil. Včeraj pa je Baerana prišlo orožništvo v Hrastnik in ga izročilo okrognemu sodišču v Celje. Baeran je doma iz Brna na Moravskem in je res doktor modroslovja. Njegov brat je moravski deželni poslanec. Ker je bil Baeran vedno pohajtač in zapravljiv človek, in je delal s tem domačim le sramoto, so ga kratkoma izključili kot člana domače rodbine, ki je jako ugledna.

Od stopnje do stopnje nizdol. Robert plem. Rauscher je bil svoj čas sodni adjunkt. Ker pa se je udal pijači je začelo iti z njim od dne do dne navzdol. Ker je lahko miselno delal dolgeve so ga enkrat že zaprli. Ko je prišel iz zapore, je postal zakoten pisatelj. Zaradi tega mu je sodišče prepovedalo, da bi še kdaj deloval kot zagovornik. Pa Rauscher se ni zmenil za to in je ostal še vnaprej zakoten pisatelj. Pred nekaj meseci je prevzel zagovornišvo v neki kazenski zadevi. Zagovarjati je hotel nekega železničarja, za kar mu je ta plačal naprej 20 K in pozneje še enkrat 10 kron. Ker pa Rauscherju ni bilo dovoljeno zagovarjati, kakor smo že omenili, je bil železničar oškodovan za 30 K, ki jih je pisar izročil in katere je ta takoj zapravil. Poleg tega slučaj pa stoji še eden, pravemu podobem. Rauscherjeva tašča je imela že dalje časa za postrežnico neko Ano Korb iz Gradca. Ta je imela pri nekem natakarku izposojeno manjšo svoto denarja. Ker Korb ni mogla na noben način priti do svojega denarja, je pojasnila celo stvar zetu svoje gospodinje. Ta je res prisilila onega natakarkja, da mu je vrnil 25 K v obrokih. Rauscher pa je denar sam zapravil, namesto da bi ga dal ubogi dekli nazaj. Ko je ta nekega dne Rauscherja vprašala, če je že kaj dobil od onega natakarkja, je Rauscher nekaj časa tajil, da ni prejel nikakega denarja, nato pa se je udal in je rekel, da mu je natakark izročil dosedaj 14 kron. Te svote pa Rauscher ni dal dekli nazaj. Kmalu na to je Korb srečala svojega dolžnika. Ker je dekla natakarkja opozorila, zakaj ji ne izplača vse svote, ki ji jo je dolžan, je natakark potegnil iz žepa od Rauscherja podpisano potrdilo za 25 K in ga je dekli pokazal. Ta je sedaj spoznala, da jo je Rauscher za tiste bore krajcarje, ki jih je težko prisluzila, nesramno ogoljufal. Zaradi teh dveh slučajev je stal Rauscher predčerašnjem pred graškim sodiščem, ki ga je obsodilo zaradi poverjenja na en teden strogega zapore.

Kaznovan zaradi prekratkega brovninga. Znano je, da je ministrstvo izdalo pred nekaj časom odredbo, po kateri je prepovedano nositi samokrese sistem brovning, ki so krajši od 18 centimetrov dolžine. Vkljub tej prepovedi pa je imel neki hotelir brovning, ki je bil dolg samo 16 centimetrov. Slučaj pa je nanesel, da se je ta brovning vsled hotelirjeve nerodne manipulacije sprožil in da se je krogla zadrla v strop. Zato je imel hotelir opravila s policijo; ki mu je brovning tudi vzela. Zaradi tega brovninga je stal hotelir predčerašnjem pred sodiščem, ki ga je vsled rabe prepovedanega orožja obsodilo na 10 K globe. Hotelirjev zagovornik je takoj podal priziv na deželno sodišče.

Pri epileptičnem napadu se opekla. Brezposelna 49letna delavka Jožefa Valand trpi že dolgo časa na epileptičnih napadih. Ko je predčerašnjem imela pri ognjišču zaradi kuhe opravila, so jo nenadoma prijeli epileptični krči in virgli ubogo žensko na razbeljeno ognjišče. Valand je zadobila težke opekline na obrazu, na rokah in na prsih. Težko ranjeno so odpeljali v bolnišnico.

Ta nesrečna ljubezen! Predčerašnjem si je pogljal delavec Lotar Šandor iz Hrvaškega kroglo v glavo. Samomorilca so odpeljali v bolnišnico, kjer so mu vzeli kroglo iz lobanje. Poškodba je sicer težka, vendar ne smrtno nevarna. Po Šandorjevi izpovedi, je imel ta ljubimsko razmerje z neko delavko, ki ga je pa v zadnjem času zapustila. Ker se je Šandorju zadelo, da ne more živeti brez srčno ljubljene dekleta, je sklenil, da si vzame to revno življenje in je to tudi izvršil, pa samo deloma. Upati je, da okreva.

Smrti vsled nepredvidnega ravnanja z lučjo. V teh dneh je bila šletna Nežika Trefanecova sama doma v stanovanju njenih staršev. Ko je nastal mrak, je hotelo dekletce prižgati svetilko, toda pri tem je ravnilo tako nepredvidno, da se ji je vnela obleka. Otrok je naenkrat bil ves v plamenu in ker si ni znal pomagati, je zadobil tako težke opekline, da je v groznih bolečinah kmalu nato umrl. Ta žalostni slučaj je sedaj predmet sodne preiskave.

Mlada mati — morilka. Marija Št. je stara 24 let in je po svojem poklicu delavka. Pred letom se je seznanila z nekim rudarjem, s katerim je tudi intimno občevala, kar pa ni ostalo brez posledic. Danes teden jutraj je postala S. mati zdravega dečka, katerega je zavila v obleko in položila v jermas s perilom, kjer se je otrok zadušil. To dejanje pa je prišlo kmalu na dan in orožništvo je mlado mater prišlo in jo izročilo sodišču.

Vsled zaužite citrone umrla. Te dni so našli v Dombrovi v neki gnojnici truplo posestnikove žene Marije Twardowske, katero so pogrešali že od prejšnjega torka. Ker se je splošno govorilo, da je lastni mož ubil svojo ženo, so Twardowskega zaprli. Sodni ogled pa je konstatiral, da je Twardowsko zadel mrtvoud, ker je zaužila citrone; nesrečnica je v tem stanju padla v gnojnico. Njenega moža so takoj izpustili iz preiskovalnega zapore.

Princ in vreče krompirja. Naslednji prizor se je godil ob petih jutraj na pariškem centralnem trgu. V jutranjem mraku so spravljali kmetje vreče s krompirjem na tih stojčih voz. Tu je prišla iz neke kavarnе gruča veselih ponočnjakov, ki se je približala kmetom. Šest elegantnih mož, v fraku seveda in s cilindrom na glavi. Vsi so tako skroknali izgledali! Tu je eden izmed kmetov zaklical ponočnjakom: »Hej, prijatelji, ali nam ne bi nekoliko pomagali?« Komaj je kmet izpregovoril te besede, je stopil eden izmed gentlemanov iz gruč naprej h kmetu. Gentleman s postavno rastjo in širokimi pleči. Kakor blisk je slekel svoj frak, zavalil si rokave, prijel je neko, sto kil težko vrečo, jo dvignil z lahkoto in jo zalučal na voz. Na velikomno začudenje kmetov, je bilo vse delo opravljeno v petih minutah. Tu je stopil oni kmet, ki je ponočnjake prej nagovoril, k silnemu gospodu in mu je podal roko. »To je bilo pa res šik, princ. Vi ste vsaj imeniten deček! Kaj ni res?!« Kmet je močnega in silnega moža nagovoril v šali s »princem«, vendar se ni motil. Oni močni gospod ni bil nihče drugi kot grški princ Jurij. — Veliko let je že preteklo od onega časa, ko se je vršil v Parizu omenjeni dogodek. Danes mora princ Jurij drugod kazati svojo moč. Kakor kažejo grški uspehi na Balkanu, rešuje princ svojo nalogo ravno tako krepko in moško, kakor ono jutro pred leti v Parizu.

»Pripravi se tudi ti!« Na nekem vaškem pokopališču se je pripetil pred kratkim tale prizor. Trikratni vdovec Janez Polajnar je peljal od poroke domov svojo novo nevesto. Ker je bilo pokopališče pri cerkvi, kjer jo je duhovnik poročil in sta morala novoporočenca iti skozenjen, se je nevesta ozirala tudi po nagrobnih kamnih. Tako sta prišla tudi do treh nagrobnih spomenikov, katere je postavil Polajnar svojim tmem umrlim ženam. Ker je bila nevesta kratkovidna in ker so jo zanimali napisi na spomenikih, je rekla svojemu možu, naj ji on prebere napise. Ta je ugodil njeni želji in je začel brati: »Tu počiva v Bogu Neža Polajnar, iskreno ljubljena žena Janeza Polajnarja.« — »Tu počiva v Bogu Ivana Polajnar, iskreno ljubljena žena Janeza Polajnarja.« — »Tu počiva Marija Polajnar, iskreno ljubljena žena Janeza Polajnarja.« Nato je ženin umolknil. Njegova nevesta pa je hotela videti tudi biblijski izrek in se je sklonila nad nagrobni spomenik, da bi lažje brala. Tu je nenadoma prebledela, zakaj na kamnu je bilo zapisano: »Pripravi se tudi ti!«

Žaloigra v zvoniku. V malem italijanskem mestu Bari se je odigrala te dni čudovita drama ljubosumnosti. Za Terezijo Palestirni, lepo hčerko nekega gostilničarja, se je potegovalo več mladih ljudi onega kraja, vendar med mnogimi si je pridobil srce mladenke le eden. Julio Garda, ki je služil kot urarski pomočnik pri

nekem mestnem urarju. Ta prednost, ki jo je dajala lepa Terezija mlademu urarskemu pomočniku, pa je silno razjezila najemnikovega sina Emanuela Zanettija in vedno je čakal na ugodno priložnost, da bi se maščeval nad svojim tekmeccem. Nekega dne je Gardov mojster naročil svojemu pomočniku, naj gre popravljat neko cerkveno uro. Garda je res šel v zvonik. Med popraviljem ure pa se je nenadoma pojavil pred njim Zanetti. Ta se je vrgel na svojega tekmecca in ker je bil močnejši, ga je mahoma spravil pod se in ga je zvezal na rokah in nogah. Nato je vlekel svojo žrtve k ogromnemu urinemu številniku, potisnil je z vso silo Gardovo glavo skozi neko majhno odprtino in je zbežal. Ko je prišel ubogi Garda čez nekaj časa zopet k zavesti, je ves prestrašen opazil, v kakem groznem položaju se nahaja. Velikanska kovinska kazalca, katere je prej popravil, da sta zopet šla okrog, sta se pomikala vedno bližje in v kratkem času bi mu gotovo odtrgala glavo od telesa. Julio Garda je začel nato na vso moč kričati na pomoč. Slednjič so ga vendar ljudje zaslišali in opazili. Hiteli so v zvonik in so Gardo rešili. Ta jim je nezavesten padel v naročje. Še nekaj minut in nesrečniku bi bili kazalci odtrgali glavo. Zločinskega Zanettija so seveda takoj zaprli.

Pot za uspehe. Veleinteresantno in važno za vsakega trgovca. Ta film se predstavlja od ponedeljka 25. do petka 30. t. m. v kinematografu »Ideal«. Franc Jožefova cesta 1 pri vseh predstavah. Interesirati se je za ta film, ki je posebno važen za trgovce; zato se pa posebno nje opozarja.

Ljubljana.

— Kaj pa to pomeni? V izložbi knjigarne »Kleinmayr & Bamberg« je bilo v oknu sleherni dan videti iztržek »Laibacherice« — telegrami — odkar pa balkanski Slovani tako nesmiselno po turških glavah udrihajo, so vsi telegrami iz izložbe izginili. — Pa ja ne na ukaz Prusa? — Radovednež — a —

— Za balkanske ranjence je poslala po naši redakciji slovenskemu odboru ruska kneginja N. Obolenska, ki se je letos poleti mudila v Ljubljani, 20 kron. — V Rusiji zbirajo za Rdeči križ po cerkvah in po nihcih.

— Slovenski program v slovenskem gledališču. Kakor smo izvedeli, bo jutri zvečer »Slovenska Filharmonija« igrala pri večerni gledališki predstavi sledeče skladbe: 1. Novo skladbo V. Parme: Balkanska koracnica. — 2. Foerster: Oblutnica (iz Gorenjskega slavka). — 3. V. Parma: Venus-valček (iz opere »Venerin hram«). — 4. Šebek: Bolgarski ples. — Na ta spored že danes opozarjamo.

— Iz gledališke pisarne. Danes v soboto (par-predstava) se prvič ponovi Verdijeva velika italijanska opera »La Traviata«. — Jutri v nedeljo popoldan velika tujška predstava (izven abonementa, za lože nepar). Poje se Verdijeva opera »La Traviata«. Uprizoritev Wagnerjevega »Večnega mornarja« je za sedaj nemogoča, ker je primadona gđ. Orlova na glasilkah tako zelo obolela, da nekaj časa ne sme nastopiti, tenorist G. Blas pa je zadržan. V nedeljo zvečer velika nedeljska predstava. Uprizori se (nepar-predstava) prvič na našem odru »Baskervilski pes«, zelo uspeša dramatizacija enega izmed Conan Doylovih najzanimivejših detektivskih romanov. Bistroumni Sherlock Holmes, detektiv, ki mu ni para, zasleduje s hladnokrvno preudarnostjo in presenetljivo kombinacijo skrivnostno pošastnega psa, ki preži na pustem močvirju in streže Baskervilcem po življenju. Drama, polna napetih prizorov, drži gledalca neprestano v radovednem pričakovanju; imela je povsod največje uspehe, sprejeta je bila z burnim navdušenjem in upati je, da ustreže tudi pri nas potrebi občinstva po najprijetnejši zabavi.

— Pazite na otroke! V četrtek zvečer se je na Poljanski cesti zgodila nesreča. Okoli 8 let stari šolski deček Boris Armič je padel iz II. nadstropa z okna na tla ter se nevarno poškodoval. Odvedli so ga z rešilnim vozom v bolnišnico. Deček je sedel na oknu, se naslonil na zaprto oknico, ki se je odprla, in fantek je strmoglavil na tla dvorišča.

— Tak ton! Pišejo nam: Včeraj ste prinesli neko pritombo zaradi naših ulic. Stvarno pritombo ni ugovarjati, pač pa je zavračati tak ton. Na tak način se stvari le škoduje. Kdor hoče koristiti, poišči pravo pot, t. j. urad ali župana! Tam se ti pomore, če je mogoče, ali pa se ti pove, zakaj ni mogoče. Napadi pa le razburjajo. Klerikali stavijo tisoč predlogov, dasi vedo, da so neizvršljivi ali da se itak izvrše, vendar delajo to le zato, da morejo bahati se: Glejte! Čujte, kako delujemo! — Deluje se pa le tiho, ne s kričanjem ali demonstriranjem. Torej pritožujte se na pravem mestu in v primernem tonu!

— »Vse tiho« ... Vse tiho! Le spite, kar boja Vas nosi ravan! Ta Aškerčev verz je moto slike, ki jo priobčuje »Slov. Ilustrovani Tednik« o bitki pri Bitolju. Ta slika jasno kaže grozote vojne. — Razun te slike priobčuje zadnja štev. »Ilustrovanega Tednika« še sledeče: Sultan Muhamed V. in njegov brat eksultan Abdul Hamid zapuščata Carigrad; po bitki pri Lozengradu: Porušen obrambni zid in za njim padli vojaki; Železniška nesreča na bojišču; makedonski prostovoljci v prednjih stražah pred Drinopoljem; pripovedovanje ranjenca; naval pred bolnišnico v Belgradu; Zekki paša vrhovni poveljnik makedonske turške armade, ki so ga z njegovo armado in vsem štabom vred ujeli Srbi pri Bitolju; Vanduh beg, vodja skopeljskih Arnatov; pogreb glave J. Radiča, Srba, katerega so Turki v Sandžaku umorili. Glavo nataknil na kol, truplo pa razmesarili in razmetali; slovenski major in učenjak Davorin Žunkovič; slov. fotoamaterji v Gorici; pogled na čatališke in carigradske utrbe; Turki na begu; lov na medveda na Dunaju; Črnogorci, ki so bili zaposleni pri gradnji belokranjske železnice v Novem mestu, a so na brzoljavni poziv odšli na vojno itd. — Ta številka je obsež-

nejša, kakor navadne številke, ter je izredno bogata na ilustracijah. Slike so tudi vse zelo jasne in zanimive. »Slovenski Ilustrovani Tednik« res lepo napreduje.

— Sestanek Nar. soc. zveze je danes zvečer ob 8. uri v gostilni Ivan Zupančiča na Ahacjevi cesti. Vabimo slov. delavstvo iz Vodomatskega okraja, da se istega obilo vdeleži. — Odbor N. S. Z.

Narodna Soc. Zveza! Odbor N. S. Z. ima v nedeljo dne 24. t. m. ob 10. dop. v društveni sobi važno izredno sejo. Radi važnosti dnevnenege reda prosimo tovariše odbornike, da se seje polnoštevilno vdeležijo! Tajništvo N. S. Z.

— Kinematograf »Ideal«. Spored za soboto 23., nedeljo 24. in ponedeljek 25. novembra t. l. 1. Lovci na konjih ob prehodih čez reko. (Naravni posnetek). — 2. Dekletova zvijača. (Ameriška burka). — 3. Ženski krmur. (Ameriška športna drama. Napetost zbujajoče dejanje z velezanimivim milijem in izbornim predvajanjem). — 4. Lepi sadovi. (Krasna kolorirana veseloigra). — 5. Avtentična vojna poročila z Balkana vsebujejo sledeče velezanimive prizore: Kralj Nikola Črnogorski na bojišču pri Skadru. Transport ranjenih Črnogorcev. Pogovor kralja z ženami, ki prinašajo jed in municijo na bojno polje. — 6. Cirkuska grofica. (Kinematografska drama od Felixa Dörmanna. Senzacijska učinkovitost v 3 dejanjih). — 7. Ženitev po telefonu. (Velekomično). — Od ponedeljka do petka: »Pot do uspeha«. Velezanimiv film za trgovce in za one, ki hočejo postati trgovci! Poučiljivo za mlade in stare.

Trst.

Za naše pravice! V upravnem svetu »Delavske zavarovalnice« proti nezgodam za Trst, Primorje, Kranjsko in Dalmacijo v Trstu sede sami Italijani (med njimi celo italijanski podaniki!), ki ne razumejo niti slovenski niti hrvatski, dasi je prebivalstvo, ki spada pod okrožje te zavarovalnice nad tri četrtine slovensko in hrvatsko. Ti italijanski gospodje vladajo nad usodo slovenskih delavcev, ki se pri delu ponesrečijo, in ti gospodje razpolagajo z delavskim premoženjem ki ima »malenkostni« obrat 20 milijonov kron. V decembru t. l. se vrše volitve v predstojništvo te zavarovalnice. Ali pa bodo vsi Slovenci bodisi gospodarji kakor tudi delavci poznali velikanski narodni in socialni pomen teh volitev. Vzdravimo se že enkrat in zahtevamo naših pravic! Pokažimo z odločnim in edinstvenim glasovanjem našo silo!

Slovenske šolske zahteve tržaških Slovencev. Predčerašnjem je priredilo »Učiteljsko društvo za Trst in okolico« lepo uspel shod, na katerem so se formulirale slovenske šolske zahteve v sledečih točkah, ki določajo natančno, kaj hočemo in kaj potrebujemo zase v Trstu. 1) da se uvede na vseh c. kr. ljudskih in meščanskih šolah v Trstu slovensčina kot obvezen predmet za slovenske otroke, ker je naravna posledica odredb, po katerih je postala slovensčina obvezen predmet za Slovence na c. kr. realki in gimnaziji; 2) da se nemudoma podražijo in primerno izpopolnijo vse tržaške ljudske šole, ki jih doslej vzdržuje slovenska šolska družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani; 3) da se ustanovi popolna realna gimnazija s slovenskim učnim jezikom, oziroma da se vpelejo slovenske vzporednice realno-gimnazijskega značaja na c. kr. drž. gimnaziji v Trstu; 4) da se potem spremeni c. kr. pripravnica za srednje šole v Trstu in na Proseku v slovensko ljudsko, oziroma meščansko šolo, ker z izpolnitvijo zahteve pod točko 3) odpade vsak predpogoj za njen obstanek; 5) da se podržavi, oziroma izdatno podpre po državni obstoječa zasebna slovenska trgovska šola v Trstu; 6) da se ustanovi, v smislu v državnem zboru že sprejete resolucije, stavljene po poslancu dr. O. Rybaču, slovenska obrtna šola v Trstu; 7) da se z ozirom na prenapolnjenost posameznih okoliščinskih šol in na oddaljenost mnogih krajev v okolici od šolskih poslopij ustanove nove slovenske okoliščinske ljudske šole, zlasti v Sv. M. M. spodnji, Rocolu, Kladinu, Škorkliji in za Gropado in Padriče; 8) da se ustanovi vsaj dve meščanski šoli v Šklednju in Rojani; 9) da predloži vlada v prihodnjem zasedanju deželnega zbora tržaškega načrt deželnega šolskega zakona z ločenimi šolskimi sveti za Slovence in za Lahe. V tem smislu se je sprejela tudi resolucija.



Nemški Miha.

(Njemu na čast zložil Lipe Figl.)

Kdo nad Turčijo bedno, zdaj joka in vzdihaja? to nemški je Miha,
Kdo od jeze vsled zmag slovanskih zdaj piha? to nemški je Miha,
Kdo vsled smradu Srbov ob Adrijali kiha? — to nemški je Miha,
kdo poka bahavo od samega napuha — to nemški je Miha,
kdo si rokave za vojno že viha? — to nemški je Miha,
pa le naj napenja se, le naj sopiha — nemški ta Miha —
Srb in Bolgar pa le po Turku udriha — Kaj, Miha, kaj, Miha,
ta le za Albance skrbi naj in gliha saj gliha ykup štrihja.

Vojna.

Najnoviša telefonska in brzojavna poročila.

BITKA MED BOLGARSKIMI TORPEDOV-KAMI IN TURŠKO OKLOPNO KRIŽARKO »HAMIDIE«.

Sofija, 22. novembra. »Bolgarska telegraf-ska agentura« poroča: Vse vesti turških časopisov, da je turška oklopna križarka »Hamidie« v boju z bolgarskimi torpedovkami potopila dve torpedovki, so popolnoma izmišljene. Vse štiri bolgarske torpedovke so se vrstile v Varno, dve sta bili tako neznatno poškodovani, da se sploh ne splača govoriti. Pač pa je bila turška oklopna križarka precej poškodovana, četudi Bolgari vsled silne megle niso mogli konstatirati, kaj se je zgodilo s križarko.

TURŠKI IZPAD IZ DRINOPOLJA.

Sofija, 22. novembra. »Mir« poroča, da je turška Drinopoljska posadka včeraj poskusila obupen izpad iz mesta. Hotela je zopet osvojiti silno važno opozicijo Kartal Tepe, kar se ji je pa popolnoma ponesrečilo. Turki so bili tepeni in so se morali umakniti nazaj v trdnjavo. Na bojišču so pustili 350 mrtvih. Ranjence so odnesli s seboj.

PODROBNOSTI O BITKI PRI BITOLJU. SRBI ZASEDLI LERIN, RESNO IN DIBAR.

Belgrad, 22. novembra. Uradno se poroča: Poveljniki turške armade so takoj, ko so uvideli, da je bitka zgubljena, da so se Turki pričeli umikati, pobegnili. Riza, Kara in Kaid paša so pustili svoje čete na cedilu in pobegnili. Govori se, da je Zekki paša izvršil samomor, najbrže pa je ravnotako preoblečen pobegnil v gore. Edino Džavid paša ni hotel zapustiti svoje armade in je pobegnil z njo v bližnje gore. Na begu je njegova armada pometala od sebe vse kar je imela: puške, municijo, žive in zastave. Srbska kavalarija je pri prodiranju neprestano v dotiki z 7—10 bataljoni močno turško armado, kateri prizadeja strašne izgube. Na potu proti Lerinu so Srbi zajeli 10 topov, katere so ostavili Turki na begu. Srbi so že zasedli Lerin (Florina), kjer jih je prebivalstvo navdušeno sprejelo. Moravska divizija pod poveljstvom polkovnika Mandića je danes jutraj zasedla Resno. Druga divizija pod poveljstvom polkovnika Milovanovića pa Dibar, potem ko je Gruševac in Dibar očistila od Turkov. Vest, da so Srbi pri Dibru naleteli na kak odpor, so nerisnične.

SRBSKO URADNO POROČILO O ZAVZETJU LEŠA.

Belgrad, 22. novembra. Poveljnik srbske armade, ki je zasedel Leš, poroča: Srbi so zasedli Leš in zgubili pri tem 8 mrtvih in 9 ranjenih. Turške izgube so neznane. V Lešu smo vneli okoli tisoč Turkov, zajeli dva topova, okoli 2500 pušk in eno zastavo. En oddetek srbske armade je dospel v luko Medua.

SRBI ZASEDLI DRAC?

Belgrad, 22. novembra. Privatne vesti poročajo, da so Srbi že zasedli Drač. Vest se še ne potrjuje.

BOMBARDIRANJE SKADRA. PREMIRJE.

Rieka, 22. novembra. Na črnogorsko bombardiranje Turki sedaj že zelo slabo odgovarjajo. Splošno se pričakuje, da bo pri Skadru prišlo med Turki in Črnogorci v kratkem do premirja. Črnogorci zahtevajo, da turška posadka preda orožje, sicer pa so pripravljeni prepeljati potem posadko v Stambul.

PRED ČATALDŽO.

Carigrad, 22. novembra. Kurdska kavalarija, ki je včeraj dospela v Istic, je odšla proti Čataldži, kamor so dosele tudi nove anatolske čete. Nova bitka pri Čataldži, ki se je vnela včeraj, še vedno divja.

V CARIGRADU.

Carigrad, 22. novembra. V Hagiji Sofiji je sedaj že okoli 2000 beguncev. Vsak dan se v cerkvi pojavi kak slučaj kolere.

MIR! BOLGARSKA HOČE ODNEHATI.

London, 22. novembra. Iz Sofije se poroča, Bolgarski ministrski svet se je danes posvetoval o turškem odgovoru na bolgarsko noto glede premirja. Kakor se govori, Bolgarska ne bo z vso silo nadaljevala vojne, ampak bo skušala odbiti predloge sedaj nekoliko umiliti.

Sofija, 22. novembra. Uradno se poroča: Predsednik bolgarskega saborja Danev, general Savov in šef generalnega štaba Fičev so odpotovali naravnost v Čataldžo, da prično takoj zopet z mirovnimi pogajanj.

MOBILIZACIJA RUSIJE.

Berlin, 22. novembra. Finančni nemški krogi so dobili na vprašanje, zakaj je nenadoma zmanjkalo toliko železniških vozov, odgovor, da je veliko vlakov ostalo na vzhodni meji. Rusija baje na zapadu neprestano mobilizira svoje čete. Dan zadnevom prihajajo proti zapadu velikanski transportni vozovi.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.
Last in tisk »Učiteljske tiskarne« v Ljubljani.

Mali oglasi.

Odda se dve prostorni sobi in sicer eno s posebnim vhodom za dijake. Kje, pove »Prva anončna pisarna«.

Išče se rabljene

registrirne blagajne.

Naznaniti je štev. vrste in tvorniško številko. Ponudbe pod E. L. poštno ležeče, Ljubljana.

Spremem takoj v trajno delo izurjenega, bolj priletnega

ključarskega pomočnika

Jakob Preželj, instalater in ključavničarski mojster v Rudolfovem.

Pozor knjigovezi in tiskarji!

Proda se za 1800 K popolnoma novo urejena knjigovoznica

ki ima tri stroje in vse priprave Kje, pove »Prva anončna pisarna«.

Brzojavka.

V italijanski kuhinji

hotela pri Maliču nasproti glavne pošte se dobe vsak dan asortirane morske ribe. Vina samo iz najboljših kleti in sicer: brionska, porenška iz agrarnega zavoda. Opolo-vino po 72 v liter za družine na dom postavljeno itd.

FR. P. ZAJEC

Ljubljana Stari trg 9 Ljubljana

priporoča kot prvi slovenski izprašani in oblateno koncesionirani optik in strokovnjak svoj



optični zavod.
Daljnogled, toplo-
mere, in zrakomere
vseh vrst.
Očala, ščipalniki na-
tančno po zdravni-
škem receptu.
Cenike pošiljam na
zahtevo zastoj in po-
štne prosto.

! Pozor trgovci !

Od danes naprej se pro-
daja galanterijsko blago in
pletanine iz konkurzne ma-
se Ludovika Dolenca, v Pre-
šernovi ulici
pod tovarniško ceno.

Gramofoni - automati !!

tovarniška zaloga



Za vsak gramofon pismeno jamstvo.

Gramofon-Atelier

A. Rasberger

Ljubljana, Sodna ulica 5.

Pazite natančno na naslov. Jaz ne prodajam ur in šivalnih strojev. Imam specijelno samo gramofone, godbene automate in druge mehanične godbene stroje. Lastna delavnica za popravila.

Pišite po cenik. — Predno kje kupite, oglejte si moje zalogo.
Vse potrebščine in vsakovrstno kolosje v zalogi.

Lasne kite

po 5, 7, 9 in 12 K. Barva za lase in brado »Neril« od dr. Drallea v steklenicah po 2 in 4 K. — Lasne podlage in mrežice vse vrste. — Lasulje, brade, šminke itd. za gledališča. — Šminke in puder za ulico, vse po jako zmernih cenah priporoča

Štefan Strmol, Ljubljana

Pod Trančo 1 (zraven čevljarskega mostu) izdelovalnica za vsa lasna dela.

Celo noč
odprto
Kavarna Leon
Stari trg št. 30.
Celo
noč odprto

Mednarodno spedijsko podjetje

R. RANZINGER, Ljubljana.

Ustanovljeno 1878.

Telefon št. 60.

Podjetje za prevozno c. kr. priv. juž. železnice. — Carinska agentura c. kr. glavnega carinskega urada v Ljubljani. — Redni nabiralni promet na vse strani. — Reekspedicijska in skladišča. — Ekspresni promet oboj. — Transport in shranitev mobilja. — Agentura avstr. Lloyd. — Centrala in skladišče: Cesta na južno železnico 7. Podružnica: Glavni carinski urad, južni kolodvor.

!! Sijajna zmaga !!

v damskih raglanih.

Ravnokar dospelo čez 2000 komadov 135 cm dolgih od 20 K naprej, kateri so stali preje od 40—60 K.

Istotako znižane cene za gospode raglanov, zimskih sukenj in oblek.

„Angleško skladišče oblek“

O Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

MIHAEL KASTNER, Ljubljana

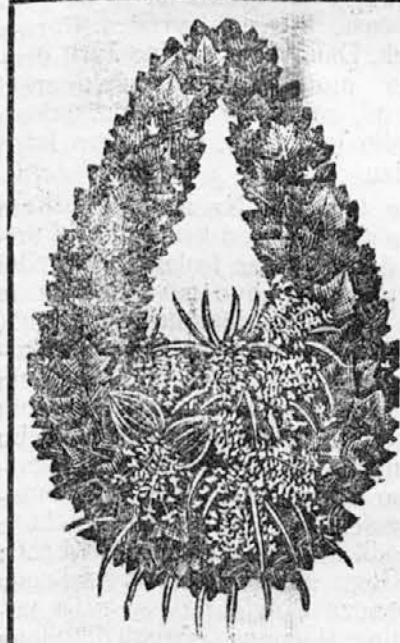
Kongresni trg št. 10

dobavlja najcenejše: špecerijsko blago; jedilno in živanso sol; petrol ej (tudi v originalnih pločevinastih posodah); obdačen in neobdačen bencin za motorje in avtomobile; gasolin, cigroin za razsvetljavo; gorilno olje za Diesel-motorje; vseh vrst strojno olje; parafin itd. itd.

Vse mineralne vode in studenčne produkte vedno sveže v zalogi.

KLOBASE!!
Slavnemu občinstvu vljudo naznanjam, da bodem imel
danes v soboto in jutri v nedeljo
ter nadalje vsako soboto in nedeljo
sveže krvave, jetrne in mesene klobase.
Zraven stari pristni cviček iz Gadove peči in star bizeljec.
Za prijazni obisk se priporoča

Jos. Jebačin, Dolenjska cesta
(Rudnik).



V zalogi je vedno do 500 kosov od 2 do 60 K komad, tako da si vsakdo lahko izbere.
Oh nedeljah se dobivajo venci v isti hiši v I. nadstr.



Slavnemu občinstvu v mestu in na deželi vljudo priporočam največje zalogo krasnih

nagrobnih vencev in trakov

z napisi.

Zunanja naročila se izvršujejo hitro in točno.

== Cene brez konkurence. ==

FR. IGLIČ Ljubljana,
Mestni trg št. 11-12.

Del. glavica: **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.** Rez. fond nad K 800.000.
Stritarjeva ulica št. 2, (lastna hiša)

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih

4 1/2 %